

i Statsbanedriften nemlig Ordningen af Regnskabsvæsenet, har man gjort i høj Grad Uret mod den Ordning, man har indført, siden Statsbanedriften satte sig ret fast i Sædet, idet man har indført Maanedstregnskab og ikke Kontraregnskab mellem Afgang- og Modtagelsesstation. Forholdet var tidligere dette her paa Sjælland og vistnok ogsaa i Sylland—Fyn — den Ordning, vi nu have i Sylland—Fyn er i hvert Fald ikke den, vi havde, før Sammenmeltningen skete — at Afgang- og Modtagelsesstationen begge indgave en Beretning om det Gods, der havde betalt direkte paa respektive Afgang- og Modtagelsesstationen, samt om det Gods, som var henvist til dem, og som ikke havde betalt paa den ene men betalt paa den anden. Derigennem skabtes der en Kontrol, som er af en saadan Effektivitet, at intet andet kan sammenlignes med den eller erstatte den. Det er dette Kontrolsystem, hvorpaa det engelske Jærnbanevæsen bygges sit Regnskabsvæsen, idet det dog der er uddannet i videre Grad og har Forbindelsesled og Hjælpemidler, som gør det endnu sikrere. Intet Maanedstregnskab er i Stand til at erstatte det, og jeg vil sige, at intet Ugeregnskab, saaledes som vi før havde det paa Sjælland, kan opveje det. Dog vil det naturligvis være ubetinget heldigt at vende tilbage til Ugeregnskabet i Stedet for Maanedstregnskabet. Nu er Forholdet det, at enhver Assistent og Stationsforstander kan sidde inde med meget betydelige Beløb i Løbet af Maanedet, og han faar ikke sit Regnskab efterset eller revideret før allertidligst 7 Dage ind i næste Maaned, noget, som vedkommende aldeles kan beregne og lægge sine Planer efter; at dette har ledet til Defraudationer og uheldige Pengesforhold, er en given Sag, men i hvilket Omfang, det har ledet dertil, faar jeg lade staa hen i dette Djeblif. Dog er det en Kendsgerning, som jeg ikke vil undlade at fremhæve, at der virkelig har været en Stigning i forsøgte eller fuldbragte Besvigelser ved Statsbanedriften, og jeg vil bemærke herved, at der paa forfælske Omraader har været en stigende Immoralitet. Dette kan naturligvis for en Del tilskrives Tiden, men ligger ogsaa i den Mangel paa Kontrol, som bliver en nødvendig Følge af den stærke Centralisation. Mens jeg er

inde paa dette Omraade, vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om han har tildelt den sjællandske Jærnbaneforening et Tilskud af 2 Gange 2,000 Kr. til dens Drift. Jeg vil i saa Fald henlede hans Opmærksomhed paa, at det er mig bekendt, at der i den skjuler sig eller er forefalden en Del uheldige Ting, som gøre det lidet ønskeligt, at en saadan Institution bæres gennem direkte Statstilskud. Disse Smaaeksempler har jeg desværre for Tinget maattet trække lidt langt ud, men jeg tror, det er korrekt, at jeg taler aldeles tydelig. Naar jeg gennem mine Erfaringer har søgt at oplyse om Forholdene, har jeg jo allerede givet en Skildring af, hvad Centralforvaltningen, den stærkt centraliserede Styrelse, har ledet til, og jeg skal endnu kun skildre den ganske kort, idet jeg siger, at der ude i Centralstyrelsen — man kalder den i Reglen „den i Helgolandsgade“ — er en saadan Masse Kontorer og en saadan Uklarhed i Sagernes Fordeling mellem disse Kontorer, at det bitterlig er ganske almindeligt, at naar Folk komme der for at spørge om deres Sager, ere de ikke i Stand til at finde det Kontor, hvor Sagen hører hjemme, eller hvor den behandles. Det er en naturlig Følge af den stærke Centralisation og Afdelingschefsinstitutionen. Denne sidste søger den højtærede Minister med sit Forslag at bortestamotere, men i Stedet for den sætter han et Par komiterede; om det vil lede til noget bedre, skal jeg lade være usagt, jeg selv har nogen Tvivl derom. Ud fra denne Centraladministration er der udgaaet en saadan Masse Ordre, hvorigennem Jærnbanerne i Tidens Løb ere styrede, at det høje Ting vil forbauses dover. I de sidste 6 Aar er der udgaaet over 5,000 Ordre og i de sidste to Aar ere over 3500 af disse ændrede i Hovedsagen eller i mindre Punkter. Jeg tror, at det høje Ting deraf vil stønne, at det er vansteltigt for denne Organisme, som modtager dette uendelige Ordrestof, at vide, hvorledes den er stillet, og hvordan den skal anvende det. Det leder aldeles utvivlsomt til, at Personalet, som for var Menneffer, bliver Maskiner, jeg kunde sige: efterhaanden bliver Heste; dertil kommer, at disse Ordres Natur ofte ikke har været heldig, ofte har frembragt et be-